

РЕШЕНИЕ

№ 4267

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2947** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. И. Б., [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу решение от 10.12.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав, постановено по н.а.х.д. № 5989 по описа за 2012г.

С обжалваното съдебно решение е потвърдено изцяло наказателно постановление № 1059 от 18.01.2012г., издадено от началник на отдел „Административно – наказателна дейност”, „Пътна полиция” при СДВР, с което на жалбоподателя, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец за нарушение на чл. 103 от ЗДвП и административно наказание „глоба” в размер на 50 лева, на основание чл. 183, ал. 4, т. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 6, ал. 1, предл. 2 от ЗДвП.

Касационният жалбоподател иска отмяна на постановеното съдебно решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Алтернативно прави искане за връщане на делото за разглеждане от друг състав на съда, поради допуснатото съществено процесуално нарушение. По съществото на спора излага доводи за незаконосъобразност на съдебното решение и твърди, че не е извършил административните нарушения, за които е санкциониран.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в съдебното производство и не представя становище.

Прокурорът от СГП, който участва в съдебното производство дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана и следва да бъде оставена без уважение, с всички произтичащи от това последици.

Административен съд София - град, като разгледа делото по реда на глава дванадесета от АПК, намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

В хода на съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяна на постановеното съдебно решение. Въззивният съд е събрал и анализирал относимите доказателства. Разпитани са актосъставителя Р. У. и свидетеля на извършване на нарушението Р. Д., вписани в акта за установяване на административно нарушение. Обосновано съдът е кредитирал показанията им като безпротиворечиви и съответни на отразеното в акта за установяване на административно нарушение. Правилно съдът е приел, че делото е изяснено от фактическа страна и не се налага разпит на други свидетели. Относимите факти и обстоятелства са изяснени и се потвърждават както от показанията на разпитаните свидетели, така и от съдържанието на акта за установяване на административно нарушение, редовно съставен и ползващ се с презумптивна доказателствена сила по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП в хода на административно – наказателното производство, както и от докладната записка от 07.01.2012г. на Р. Г. У. до началника на отдел „ПП” - СДП. Актът за установяване на административно нарушение е редовно съставен, при спазване на изискванията на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал.1 от ЗАНН. Актът е подписан от свидетеля на извършване на нарушенията Р. Д., който в хода на съдебното производство потвърждава, че водачът на МПС - то е преминал на червен светофар на кръстовището на [улица]с ул. „605” и не се е подчинил на подаден от контролните органи звуков и светлинен сигнал за спиране. Въз основа на събраните доказателства е приета за установена фактическа обстановка и са обосновани правни изводи за извършени административни нарушения по чл. 103 от ЗДвП и по чл. 6, т. 1, предл. 2 от ЗДвП.

Налице е неизпълнение на разпореждане на орган за контрол на движението по пътищата за спиране на движещо се МПС при подаден звуков и светлинен сигнал. Нарушението е извършено, фактическият състав на посочените в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление разпоредби е осъществен. Налице е съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и правната норма, посочена като нарушена. Правилно е приложена санкционната норма на чл. 175, ал. 1 т. 4 от ЗДвП като е определена глоба в размер към средния и минималния възможен срок от един месец на наказанието лишаване от право да се управлява МПС. Санкцията е определена съгласно чл. 27 от ЗАНН и в съответствие с целите на чл. 12 от ЗАНН, за да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установените правила.

По отношение на второто извършено нарушение – преминаване при червен сигнал на светофара, правилно е прието, че също е осъществен състава на посочената като нарушена правна норма на чл. 6, ал. 1, предл. 2 от ЗДвП. Поведението на водача на МПС – то не е съобразено със светлинния сигнал, подаден от светофара за регулиране на движението. Правилно е приложен чл. 183, ал. 4, т. 3 от ЗДвП, в редакцията към

датата на извършване на деянието и е наложена санкцията, определена в конкретен размер от 50 лева в текста на правната норма.

Касационната инстанция споделя изводите на въззивния съд, че в хода на административно - наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на административно – процесуалните правила, които да са основание за отмяна на наказателното постановление. По изложените по-горе съображения, актът за установяване на административно нарушение е редовно съставен, в присъствието на свидетели на извършване и установяване на нарушението, подписан от съставителя и свидетеля на извършване на нарушението. Както в акта, така и в наказателното постановление изрично са посочени разпоредбите, нарушени от касатора, като по този начин е изпълнено изискването на чл.42, т. 4 и т. 5 и чл. 57 ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. Подадените възражения срещу акта за установяване на административно нарушение са обсъдени в наказателното постановление и са отхвърлени като неоснователни.

По изложените съображения решението на СРС, с което е потвърдено наказателното постановление е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 , предл. 1 от АПК, вр.чл.63, ал. 1 изр. второ от ЗАНН, Административен съд София – град, X.- ти касационен състав :

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 10.12.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав, постановено по н.а.х.д. № 5989 по описа за 2012г., с което е изцяло наказателно постановление № 1059 от 18.01.2012г., издадено от началник на отдел „Административно – наказателна дейност”, „Пътна полиция” при СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.